

נ' 198

לזלול בזול

המבורגר דו-מימדי

עתון הולת מימדי
דו שבועי
אחד אלוהינו שבשמלים...

כל טוטה / "מגש הכסף" 15.1.83 מביח כפר הנטילא

№ 48

ש נ ה ע ש נ ה !

השבוע לא אכתוב כלום! אף לא מילה אחת.
פעם אחת לא רוצה לראות את הזיעה שלי מעל גבי העתון.
סתם כך לשבת בחיבוק ידיים ולקרא את עתונכם בלי לראות
מילה אחת שלי כתובה. זה אומר כלום!

*

*

ראש נקי - בלי ציונות, בלי פוליטיקה, שביתות, נביחות,
טביחות. ככה לשכוח מכל העולם, מכל הצרות מכל המלחמות.

לשאל אותכם איך העיתון, ולדעת שאם יצא לא טוב,
משעמם, חד גוני, חוזר על עצמו, זה באמת באשמת הכותבים
בלבד, אני פטור, הף מפשע.

*

*

ככה טוב, באמת טוב! לתת מנוחה לעט, להרגע, להרדם
למות! כי השנה הזאת, מה כבר לא נאמר בה - "שנה עשנה
היתה!" מה כבר אפשר להוסיף ולא נאמר.
לכן לא אכתוב הפעם. אף לא מילה אחת. כי כבר לקחו את
כל הביטויים, הקללות, הנאצות, הכל לקחו כבר,
ולנו לא נשאר דבר.

בברכת

שנת ישרים

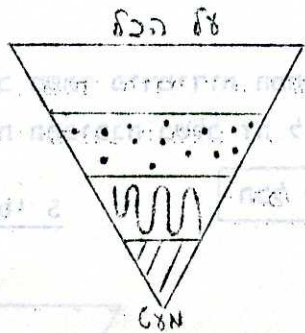
או ש(י)נה טובה,

רונן.

ד ר ך ל ל מ י ד ה

אנפורמציה מגיעה אל האדם בדרכים שונות, קריאה, חשיבה, ראייה...
 כל עוד לא עושה היחיד עיבוד אישי לאינפורמציה לא תהפוך היא ללמידה.
 האנפורמציה תחדור אל האדם - ותשאר שם בדיוק באותה רמת כניסה, אזי
 תצא ממנו - לרוב בצורת מילים, ודיקלום עובדות.

ברגע שהיחיד עשה תהליך של עיבוד אישי לאנפורמציה - הפכה היא
 ממידע חיצוני - לניסיון אישי אשר אותו איש לא יוכל לקחת.
 בתהליך של הפיכת הנקלט להבנה אישית, נלקח פרט קטן מתוך האינפורמציה

הכללית והיחיד בודקו, מנתחו ומנסה.
 לישמו בחייו בכל הדרכים והאפשרויות.

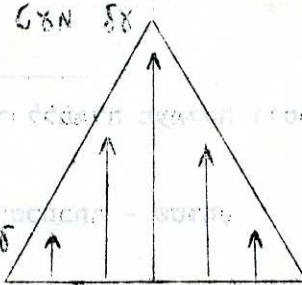
ניתן לראות זאת בתרשים הבא:

כל אינפורמציה היא מעט מנושא גדול יותר.

אינפורמציה איננה יכולה לכלול הכל -
 בהשוואה לעולם ומלואו. ובכך הנוסחא תהיה
 ככל שנלמד יותר נוסיף מעט יותר על המעט,
 ונתקרב אל הכל.

בתרשים מס' 1 נראה כי לפנינו פירמידה הפוכה - בסיסה עומד על קודקודה -
 מכאן חוסר יציבות.

הרבה אינפורמציה על מעט ניסיון ובדיקה, יוצרים פירמידה הפוכה. בשיא
 נשאיפה האדם להבנה עליו לחפש תשובה.
 גם את הפירמידה הרגילה.

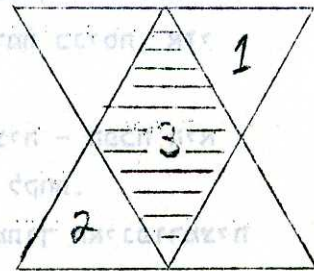
תרשים מס' 2
 כאמצעות בדיקה וניסיון אישי והרבה
 טעויות המובילות לעשות פחות טעויות -
 נתכוון אל האמת של הפרט.

כאן הנוסחא תהיה: **הכל** ← **על מעט**
 אם נותר על שלב מס' 1 ונעשה רק את שלב מס' 2, תהליך הלמידה יהיה ארוך
 ומיגע, בתרשים מס' 2 נוכל לראות חיצים הנוגעים בכל כיפת המשולש ולא
 דווקא מכוונים לנקודה - אחת ויחידה, מכאן יובן שצרוף של שתי הנוסחאות
 ייצור את השלם.

.../...

תרשים מס' 3

כאן נראה כי בתרשים שתי פירמידות אחת בתוך השניה, האחת פירמידה הפוכה, והשניה רגילה - שתי צורות למידה היוצרות את הא. שרות להגיע לשורש ולעומק הלמידה - לסוג זה של הבנה נקרא: הכל.

תרשים מס' 4

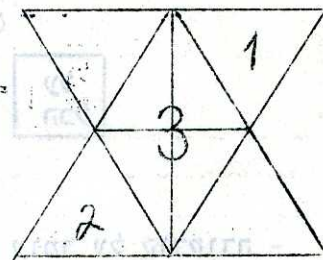
גם הכל מורכב משתי פירמידות המחוברות זו לזו בבסיסן הרחב. שתי הנוסחאות תהפוכה בשלב זה לנוסחה אחת:

מעט על הכל

הכל על הכל

הכל על מעט

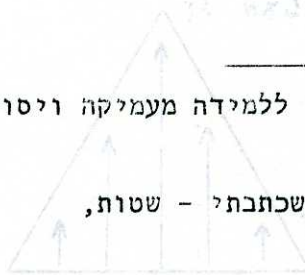
תרשים מס' 5

הכל-על הכל

הקו המאוזן שבמרכז מיצג את ההתמזגות של הכל בכל, ואילו הקו המאונך הצומח מבסיס הפירמידה מיצג דרך אחת - המובילה מן האלנפורמציה וההתנסות האישית אל האמת המרכזית העומדת בבסיס כל הבריאה.

מאמר זה הוא ניסיון אישי להטביר לעצמי מהי דרך ללמידה מעמיקה ויסודית.

למזלי קבלתי את הכלים לכך.

לקחתי את הכלים והשתמשתי בהם בדרך זו. יתכן וכל מה שכתבתי - שטות, בגילוי - היתה הוויה.

* אחד מהמפתחות החשובים ללמידה הוא המאמץ, אם נשחק קצת עם המילים נמצא, שכתוך המילה מאמץ נחבאות המילים: א מ פ ו צ מ א למידה ללא צמא, ואומץ רב, חסרה את הבסיס האמיתי.

שבת שלום,

שרי שובל.

אסמכתא זאת התקבלה השבוע במשטרת ראש פינה
 אחר הצהריים הגיעה ניידת משטרה למשק נהוגה כידל רב שגל כטיטו
 ובפיקוד שכב רב סמל חנניה.

העובדות בעקבות פרשה זו מאוחר יותר:

1. הסוטה הוא רואה
- אך לא נראה.
2. הקרניים שלו שתיים
 במספר, עשויות:
 א. קרן ליזו
 ב. קרן אפטרות

 עד שעות הערב, לא
 נמצאו הבוגדים.

רס"ל חנניה התאונן
 שבטנו מקרקרת.
 הוא הוסיף שלא יאכל
 כמובן חזיר, אך לא
 אכפת לו לנסות את
 ה"ברוורס" למרות שלא
 מכיר מנה כזאת.

ותמת היחידה
VIA AIR MAIL

משטרת

אל: מפקד * רמת הסוהר/בית המעצר

אסמכתא כאט סיני

הנדק: אסמכתא לקבלת כלואים

נא למסור לחוליית ליווי הכלואים ששם הממונה עליה מופיע בראש הרשימה דלהלן:

חוליית ליווי הכלואים

מס' הסידורי	המספר	הדרגה	השם המלא	מניין בנסק
1		רב"ש	אבי נ' אייק	דל' ז'ין
2		ס' זב"ש	זמר	
3		סו' זב"ש	זואיס	
4				
5				

את הכלואים (הרשום/ים) מטה: -

הכלואים

מס' הסר	שם פרטי	שם האב	שם משפחה	האשמה	הערות
1	בסלסל	אה"ח	כרי הנשיא	יפ' נסע	צ'אוי הסו'ים
2				שאלאני	קניז
3				בוגדים	שון חלקקי
4				ז'נוי יסנא	כפ"מ
5				אובלי חזיר	יב"מ
6				אובלי בר'ודס	
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					

EXPRESS

כדי להביא(ם) ל **בית ארזי** בתאריך **22.11.70** בשעה **22:00**

החתימה

התפקיד

* למחוק את הבלתי מתאים.

3085 / כ

3092

ד ח ו ה יס' ח'נייה

ה צ ה ר ת ב ל פ ו ר

יס, יס שור, מקלט (פאב) לאומי לעם ישראל
איפה? ארגנטינה, אוגנדה, איפה? אולי ישראל?
אוקי שיהיה!
אבל ישראל זו ארץ ישראל, לא סיני (תכנית אל-
עריש), לא בקעה, לא לבנון, ישראל, ארץ ישראל.
ובתנאי אחד ברור יס, שום דבר העלול להזיק
לזכויותהם האזרחיות והדתיות של תושבי המקום,
אוקי.

לורד א. בלופר

2 נוב' 1917

ה צ ה ר ת א ב נ ר

בזמן האחרון נהרגים יותר מידי חיילים בלבנון, אם זה מפיצוץ מכונית
תופת או אם זה בהשכנת שלום בין הדרוזים לפנגות (נוצרים).
אתמול בערב, שמעתי חדשות, הודיעו על שני קצינים בכירים שנהרגו בעלות
רכבם על מוקש שהטמינו המחבלים. יום לאחר מכן הודיעו על הריגת שלושה
חיילים.

אוחז את ראשי בשתי ידי וחושב בשקט, מזועזע על המצב בלבנון, ואומר
לעצמי: מאוקטובר עד היום נהרגו כ-14 חיילים וכל זאת מפני שהרחקנו
לכת, לא יתכן שצה"ל ישמש בתור שוטר בלבנון. האם אין לנו מספיק בעיות
למדינתנו שלנו.

אם ממשלה זאת רוצה להוכיח לכל העולם שהיא יכולה לעשות הכל בעזרת
כח אז בבקשה לא על חשבון חיילינו.
אני אישית תמכתי במלחמה זאת עד לגבול מטגים. אמרתי לעצמי שצריך לנקות
את קיני המחבלים עד לגבול של 45 ק"מ, למרות שזה יעלה לנו בקורבנות
ואומנם, מלחמה זאת עלתה למדינתנו בהרבה קורבנות.
לי, אישית, נהרגו שני חברים טובים שהיכרתי,
אבל היום, 7 חושדים לאחר המלחמה, חושב אני שהגיע הזמן להוציא את צה"ל
מלבנון, אחרת עלולים לההרג עוד חיילים בגלל פליטת כדור, או מכונית
תופת.

לורד א. מנד'יגורסקי

10 ינואר 1983

אתי לנדסברג לשעבר "הצלם",
קיבוץ תל יוסף, לימודי קולנוע בתל אביב,
הוא ידאג להזכיר לכם בכל רגע, בכל שעה
את המלחמה הזאת, זה יצא לכם מכלי יום
החורים אבל הוא למשיך - ידרוך עוד על
היבלות עד שתצקו אחד איתו דל, בשבר הזין.

מכתב ל ע מ ר י (הבן של שרון)

עמרי שלום,

גם אם אהיה קצת קשה וחוזר על עצמי, גם אם אתה עיף וכבר מלשמוע

כימה אומרים עלייך, כמה מילים שאם לא יעזרו, בטח לא להרגותי.
שמחתי לשמוע שלש דבר כזה שקוראים לו "הבן של שרון". שמחתי להעתיק
שש לאיש הזה בן - חיל צערה בצה"ל שמעורר בו התרגשות ודאגה והרגשת
"אבא" חושש וגאה.

שמחתי יותר למחשבה שאולי מעכשיו יהיה שם בבית של שהן, ומישהו
שהוא צעיר וכואב ובוכה, כמו רבים מאיתנו, ושיוכל באופן בלתי אמצעי,
לצעוק ולפעמים "אבא מה אתה עושה?" או "אבא, בחיך, אתה לא מבין".
שהיום זה לא כמו בזמנים שלכם?
אחד, שאולי יגרום לו, לאבא חזה, לחשוב פעמים לפני שהוא מחליט
על עוד מבצע כזה, אחד שיקום בבוקר יום ראשון מוקדם, מוקדם, אמא
תארוז לו עיגות ואבא את התרמיל הכבד ושניהם יחליכו במבוכה, מנסים
להסתיר דמעה רגשית עמוק בחזה והוא יאגיד להם בחיך מלדותי מתבגר:
"יהיה בסדר", ינשק ויעלם בטרומפלאדה, והם ידעו שאלו רק מילים ויתפללו
בליבם שבאמת יהיה בסדר.

אחד שבועד כמה שבועות, לשלח לאבא שלו, מכתב קפוא מתוך עמדה קפואה,
וישאל: "אבא - מה אני עושה כאן? אבא למה פה ולמה עכשיו? אבא - קר לי!
אבא אני מרזה!"

אחד כזה, שיבוא לחופשה מ"הצפון" הזה אחרי שחברו נהג מ"כדור תועה",
ולא ידבר כל השבת עם הוריו והם לא יבינו מה קרה לילד הזה.

אחד כזה שיהיה חיל טוב ומסור והומני... וכל זה לא יעזור לו כי ישלחו
אותו לפזר הפגנות של ילדים בקסבה של שכם והוא יחזור משם עוד יותר
המום ועיף.

המשך "מכתב לעמרי"

ואבא שלו יראה אותו כמו אבות רבים אחרים יבין, שצריך לעשות משהו כהווה
כי עמרי - בנו לא יצטרך לפזר הפגנות של ילדים עם רובה..

אחד כזה שיראה את הסתירה בין הנשמע לנעשה וישאל את עצמו: "את זה אומר
אבא שלי? האבא החושש והגאה?"

אחד, שאט חס וחלילה יקרה לו משהו והוא לפצע - יבוא אביו לבקר בבית-חולים
מיד, ושום ישיבה או תדריך לא יהיו בסדר עדיפות לפני הביקור הזה.
אחד כזה, שאם חלילה יפגע בלבנון.. "יפגע?!" - יוכל אביו להשיר מבט,
כמו שאמר בעיני אמו ולומר לה בקול דק עבה: "כננו נפל על בטחון - העם
הזה! (איזה עם?) ולהאמין בעצמו ובקורבנו.

כן עמרי, אני מקווה שתהיה כזה.
ולפני שתגדל ותפנה ימינה או שמאלה, לפני שתצדד או תמרוד באביו, אאחל
שרק תגרום לו תיק אחד בלב, שאולי ישנה בו משהו, אולי יעורר בו מחשבות,
שלו היו מתעוררות לפני המלחמה, היו חוסכות הרבה עומרים קטנים.

כן, אני שמה שאתה - אתה ושליש כזה שקוראים לו: "הבן של שרון" והוא אולי
הנציג של כל הדור הצעיר הזה - המת והחי והמדדה - בבית של שרון, נציג
בלעדי, בלתי אמצעי, בלתי משוחד, בלתי ממופלב, נציג שאולי יצליח להגיע
אל המוח והפה שמתכננים מלחמות בהכנסם למשרד, אל הידיים שרוחצות את עצמן,
מהדם בעזרת זרם ערכים ותקוות לקרות מפז, זרם חיים צעירים, זרם של הרס
וחורבן... זרם...

אולי אתה תצליח להגיע ולהשאיר סימן, צלקת אחת קטנה למראה שתמיד תזכיר
לו, לאבא הזה את מה שכל האבאים כבר מזמן יודעים...

שילדים - זה לא משחק ילדים

כן, ילדים זה לא משחק.

לא כשהם שלך,

וגם לא כשהם של מישהו אחר

אתי ל.

הלוואה החודשית

למוסד ממלכתי

דרושים גברים לעבודת שטח בלתי שגרתית

כישורים נדרשים:

- * גילאי 24-30, לאחר שרות צבאי מלא (קדימות לקצינים).
- * בעלי השכלה תיכונית מושלמת (קדימות לבעלי השכלה אקדמאית).
- * בריאות תקינה
- למועמדים המתאימים מוצעת
- * עבודת שטח מרתקת בעלת ענין ואתגר מבצעית

מזבלה חיריה

המעוניינים העומדים בכל הדרישות לעיל, יפנו בהקדם לת.ד. 39888 ת"א (עבור א.ע.) מיקוד - 61398, ויציינו תולדות חיים ופרטים אישיים מלאים (ת"ז וטלפון) רקע השכלתי.

- רק פונים מתאימים ייענו -
- מודיות מובטחת -

הסבה מקצועית

לענף שאין בו אבטלה!

* דרושות בחורות

בעבודה בלתי שגרתית
בשעות בלתי שגרתיות

לצה"ל דרוש

מומחה
לייצור
וקו"ק

לעבודה במשרה מלאה

קיבוץ אור הנר

שטח להודיע

על זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: שמות.

מדרג	עריש	ירושלים
5.30	4.14	תל אביב
5.32	4.32	חיפה
5.29	4.21	באר שבע
5.29	4.31	אילת
5.36	4.35	

"ריק עצוב לקרא דוקא את דוד אלמן המטרב להפרד מגיל
ה"עשרה" שלו, למרות שהוא כבר מתקרב כבר לגיל הארבעים
(מה כבר?) בשעה שרבים, צעירים ממנו החליטו כבר מה
הם רוצים מהחיים.
האם זה כשלון של מישהו?"

לתמר שלום,
טבורה אני שלו היית בארץ, הייתי בוודאי נגשת אליך ואומרת את שכליכי
ובדעתי כפי שהייתי מצפה שתעשי את לגבי דוד אלמן.
אני לא כועסת עליך, השתנתי. אני בן אדם אחר, לפני שנתיים שלוש הייתי כבר
שופכת רותחין ולאוו דוקא בשפה העדינה ביותר ויוצאת למלחמה שעה אף שלכאורה
לא עשית לי כלום.
גם עתה אין אני לוחמת את מלחמתי או מגינה על כבודי - אלא על כבודם של
צעירי העולם כולו, צעירי כפר הנשיא ובני אנוש כולם - שכך אין מתבטאים
כלפם.
התאכזבתי ונדהמתי מתגובתך, לא לעצם ענינה בעיקר, אלא לאוירת ההתנשאות
שבתוכה, יכולת לכתוב משפט אחד כל כך קצר עם כל כך הרבה אי נעימות וקרירות
הכיצד?

פגעת ועלבת בידיד שלי - לכן אינני שותקת ואולי תגידי לעצמך שזה בכל
זאת לא עיניני.

יש בנינו מוכשרים ומוכשרים פחות, נחמדים ופחות, שפויים ופחות, מטורפים...
וכן הלאה, עם כל אלה, אנחנו חיים בכפר הנשיא ובכל זאת - איש מלבדך לא
חרץ גזר דין שכזה - כל כך פוגע.

דוד הוא איש יקר ואם תקראי את מאמריו ותביני או לא תביני את הנוסחאות
וההשוואות, את הטרופ הקומי רציני שיש בהם - לא תמצאי ולו באחד מהם שמץ
של עלבון ופגיעה באחד מחבריו.

ואם אינך משתייכת לחוג מכריו וידידיו, אם אינך מעונינת בו ורוצה גם
להבין לליבו - אעריך אותך כפליים אם תמנעי מהערות עוקצניות סתם !

למדתי בשנים האחרונות מהם סבלנות, ערכים, מהי ידידות, אהבה וכבוד אדם
כל אדם יצור אנוש, לכן אני כואבת את מילותיך וזה אישי לגמרי ללא כל קשר
לכאבו של דוד או אחרים.

.../...

א - מ ל י ת ו ת ק ט נ ו ת

האנס האדיב, זהו מוסד ותיק ומכובד ואפילו מגוון. האנס האדיב, הידוע, הראשון, היה אותו בחור מהרצליה שבשעה שהיה אונס את קורבנותיו, היה נוהג להרגיען בקול נעים, כשהוא מרבה להשתמש במילים אדיבות (מכאן שמו). פעם אחרת שנתקלנו בתופעת האנס האדיב; זה היה כשראינו קצין מיחידה מובחרת, בן-קיבוץ (קבוץ מאוחד דוקא) שהיה דופק באדיבות על הדלתות בבירות לפני שהיה פורץ אותן. בבעיטה ומשליך את הרימון פנימה ומרסס את הפינות שלא נשארו ג'וקים חיים לטובת בעל הבית.

אך כדי למצות את הנושא הבאנו למדור זה עדות של קורבן. וכפי שתגלוהו והנושא הזה נחקר רבות בעיקר במקרה של פטרישה הרסט, יש לנו כאן הזדהות שלמה של הקורבן עם אנסו האדיב, אבל זהו כבר ענין לפסיכולוגים לענות בו.

וכך מספר באשיר ברגותי עורך "א-טליעה" בראיון עם אמנון דנקנר: "בשנת 75 הייתי בחקירה ממושכת של הש"ב. הייתי 40 יום בתא סגור ואחר-כך הוציאו אותי אל החצר. עמדתי מסונור מהשמם ולפתע הניח מישהו את ידו על כתפי בעדינות ושמעתי קול אומר: אני מתנצל, אבל אני חייב לשים אזיקים על ירך. אני עושה זאת למרות רצוני, אני קבוצניק וקבלתי חינוך אחר, אני מבקש ממך סליחה בשם עם ישראל". אבל את האזיקים הוא חסר שם.

זהו טבעו של האנס האדיב שמעשיו הן תוצאה של דחפים לא רצוניים. הוא עושה מה שהוא עושה משום שהוא מוכרח. ומי אנחנו שנליך על מעשיו?

העריקים או האריקים:

תופעת העריקות היא תופעה ידועה בין העיתונים והסופרים. אך אין היא מוגבלת לימי מלחמה דוקא. גם בזמנים של חילופי שלטון, או להבדיל, אלף אלפי הבדלות כמו גם כימיו של הסנטור רבי מקרטי, כבר היו עריקות סופרים. שעל כן דבר ידוע הוא שעיתונאי אוכל מכתבתו ואם לא יכתוב, לא יאכל. וכך כדי לאכול עוברים עתונאים וסופרים ומשוררים עבריים ממחנה למחנה והמזוה מתמלא כל-טוב.

בימים אלו נקלע לידי עמון ילדים היוצא בארה"ב בשם "העולם החדש" ואין הכוונה, חס וחלילה לארץ ישראל, שהרי היא העולם העתיק. ובגיליון ג', שנה כ"ב, אני מוצא מאמר של הדוקטור לספורי ילדים, אוריאל אופק. מאמר בשם "יהודה המכבי של ימינו". וכך כתוב במאמר: "משנכנסו כסלו וחג החנוכה קרב, הבה נעשה הכרות עם האיש המטעיר הזה, שזכה בתואר הנכבד הזה "יהודה המכבי של ימינו", הלא הוא שר הבטחון של ישראל - אריאל שרון. הוא אחד הלוחמים והמצביאים המפוראים ביותר שקמו לנו. הוא השתתף בפעולות נועזות, פקד על קרבות רבים ותמיד יצא מנצח... במלחמת יום-כיפורים (1973) הוא עמד בראש הכח אשר צלח את תעלת סואץ, נכנס אתו לארץ גושן בואכה קהיר וחולל את המפנה במלחמה הקשה.

.... כאשר נבחר מנחם בגין לתפקיד ראש הממשלה, היה שרון שר החקלאות ובתפקידו זה הביא להקמת ישובים חדשים רבים ביהודה, בשומרון, ובגלב-עזה. לפני שנתיים נתמנה שרון לתפקיד הרים של שר-הבטחון ובתפקידו זה עמד בראש מלחמת "שלום הגליל". שרון הוא היום אחד האישים המטעירים ביותר בישראל ומן השמות המפורסמים בעולם כולו", אריאל שרון הוא פטריוט אוהב ארץ ישראל ואוהב עם ישראל". שנ אמר, עם אוהבים כמוך מי צריך אויבים, ואין בדעתך לערוך כאן את רשימת הקורבנות שנפלו בדרך לתפקידו הרמים של יהודה המכבי של ימינו. ואמרן אמרן. אנו באנו ארצה לבנות ולהבנות בה. ומוססיה העיתון ואומר "שצדקה עשה עימנו הקב"ה שבתחילה - כל המסדגים הרשמיים מאסו באותה ארץ חמדת אבות והואיל ומאסו בנופיה הנפלאים ובאקלימה המזבחה לא נעלו את הדלת בפני היוזמה החופשית". ומה הק-אנתה? וזמה חופשית נתמהה? ומספר העתון ומוסיף בלשון מעשיות "חטיקים", אשה אחת, החל רהט שמה, "בא לה" לקנות קרקעות מערבים, הלכה וקנתה פגסת קרקע ליד אלקנה. היתר היה פשוט כביצת קולומבוס: מחלקים את הקרקע למגהשים ומציעים אותה למכירה חופשית לכל אדם. לא טענתם, בפרוש כך, חופשית לכל אדם ללא זיקה מפלגתית, בלי מבחנים גרפולוגיים

ללא מיון וסיווג, בלי הצבעות או אפילויות. - "ההט - וטאוויך" ובעברית צחה
 "שערי-תקווה" שעל כביש חוצה שומרון. ...
 ונפטנו שלנו, של המדור וכותבו מתמלאת פליאה ורוממות רוח "כל אדם" ...
 ממש כך... "חלום ציוני רומנטי שהינו גם חלום ליברלי, גם חלום דמוקרטי ...
 וגם חלום אנושי מאד - הולך ומתגשם... וכבר אמרו חכמינו: הבא לטהרם ...
 מסייעין בידו", וכשיגמרו לטהר את יהודה ושומרון מכל האנשים הלא טהורים ...
 יחזור משיח בן דוד על חמור לבן, כרינה ובדיצה ומנחם בן-פסיה יפזז ...
 לפניו וכנורה בידו ואשרי העם שזכה לחזות בכך. ...

היום לפני 13 שנה, מפגש עם חוברת זכרון. ...
 שנת 1982 נעלה את שעריה בפני הקורבן ה-472 למנין קורבנות המלחמה המכונה
 "שלום הגליל". ראשון למנין ותשקוט הארץ 40 שנה. ...
 ומאחר ולבנו נעשה גם כבר במספרים ואנו מקבלים את הבר פלים בשיוויון נפש
 כמעט, כמו את הרוגל תאוונות הדרכים ואדמת לבנון הפכה לעוד כביש לא מתוקן
 שמע"צ לא הספיק להגיע כדי לסדר אותו, שתורם בעזרת כח-עליון עוד קורבנות
 מדי שבוע. וכונס האדישות מלאה. ...
 ובעצם ימים אלה, הזזנו את הארון בחדר הילדים שלנו וכשפרקנו את הארון מכל
 החפצים בכדי להעבירו, התגלגלה לידנו חוברת זכרון שנערכה בשנת 1970.
 ואני עמדתי לפנייה, כמו בקרופל לפני ארון פתוח ובו גוויה טריה.
 ואני מדפדף בחוברת ובין הדפים מנסה רוחו של דני ליברטי שנהרג ממוקש-
 קופץ בהר דב, ואני רואה את עצמי לפני 13 שנה, המום וכואב את הפעם
 הראשונה שלי, שבה אבדתי חבר שהיה עדיין כל ההתחלות ושום דבר לא גמור
 וסגור מלבד הקבר שבטגה עליו, ועדיין המיללים, ששמעתי וקראתי כל כך הרבה
 פעמים אחר כך, שכתבת אימו בחוברת "וידברו רק שתי עיניך האוהבות, כי רק
 אנחנו שנינו פה וכל היתר היה חלום" ...
 עדיין המיללים האלה עשו לי עצוב בלב ובנשמה. עצוב משום שלה נשארו שתי
 עיניו ואנחנו המשכנו עם החלום עד היום. ולזכרו הטרי של דני, זכרון בן
 שלוש-עשרה השנים כתבתי לפני שלוש עשרה שנה בחיל ורעדה "שיר לדני":
 ... לא הרחק מרחוב-עץ הדעת, פנת התפוח ...
 ... עומד ש.ג. מכונף, חיוך מת על שפתיו ובחזהו חורר אל ...

אין הוא בודק תעודות וחרב מתהפכת אין לו כל המגיע לכאן, כאן מקומו לכירנו.

והנה מגיע אחד לשער והוא חיוך והוא מעופר, עננין אפלות וחדהו שטוע והש.ג. מניד קלות בכנפיו: בוא! ומסביב כולי דשא מוריקים בלובן מצבות ומלוא כל העין שרועים ריבואות קפואים כולם ועל עפעפיהם רשומה מחשבה אחרונה, על בית, על האם, על ילד או על נערה. וכולם, כולם נראים כמקשבים מי לתרועות חצוצרה ומי להמית כינור והם נראים כמו מתים.

והם יפים על אף דמם השפור על אף שעודם מלוכלכים בלכלוך אחרון. ומלאכים עוברים ברפרוף חרישי, ואוספים פה טיפת דם שם תלתל מקורזל, ומצרפים אותם למרבד המכסה את כסא הכבוד.

והמרבד ארוך, אין לו התחלה ואין סוף לו. והקב"ה יושב ומחולש ודם בחיריו אדוג לו לרגליו. וכל הרקיע זועק: מתו כבר תחת מלאכת המרבד, וריבוננו של עולם עטה את מסכת קול הדממה הדקה של פניו כוסו בחשכת עבים ורק הכסא רטט מעוצמת הזעם, ושולית מלאכים צעיר שם את אצבעו המלוכלכת בפיו ולחש בנשימה נעתקת: הוא שותק כנן מאז רעם אל קיפן: "דמי אחיך זועקים אלי מן האדמה" ואז האדימו פניו והוא פרש כנפיו וגז אל מאחורי כסא הכבוד.

אז שמתל את החוברת חזרה בארון שבמקומו החדש. אולי אפתח אותה שוב בעוד כמה שנים ואזכר שוב בפעם הראשונה. אולי לא. אבל הפגישה עם עצמי היתה מרגשת ועדיין אני נרגש לקרוא את הדברים שבקשתי אז ב-1970 מהחיים ומהעולם, לא הרבה, אבל קרוב לודאי מה שמבקשים כל הנערים שזה עתה השתחררו מהצבא.

"אכן הוא היה בדרך שכולנו הולכים בה. אותה דרך שהופכת אותנו מילדים לנערים ומנערים לגבולים; אותם נערים שבאים מבית הספר ומהוים טיכום מסוים של הישגים, כאלו מצליגים בגאווה את כל זה עשינו עד הלום. אנחנו עדיין לא בשלים, אבל נהיה בשלים אם רק זניחו לנו להשלים את אשר התחלנו, להמשיך את הקיים. להמשיך - כמה הרבה מגלמת המלה: להמשיך לחיות, להמשיך לנשום, להמשיך לחשוב, להיות תמיד קדימה. ואין קדימה, אין להמשיך, הכל נקטע כבמכת גרזן ונותר רק דני שישאר צעיר ומחיד בזכוון כולנו". יהי זכרנו ברוך.

דודו.

אחד מהמכתבים שהגיעו למערכתנו. עמנו מוצגים. אנו מודים לכם על ש

הנידון: סטיה משותפת.

1. עקב המצב הקשה והמחמיר שבו מתדרדרת מדינתנו, ובהשפעה מזו ישירה עלי, הגעתי למצב קשה מנשוא הגורם לי לגלות סטיות אשר משפיעות לרעה על מהלך חיי הבורגני והשלו. אנו מודים לכם על
2. פרוט הסטיות כדקלמן:
 - א. הנאה חושנית משמיעת נאומי שר הבטחון. ויש ספק אמת שזה
 - ב. חלומותי הרטובים נסובים סביב דמותו הערטילאית של שר הבטחון, לבוש במכנסי עור קצרים והדוקים ומגלב בידו. מאמץ הישגים
 - ג. הזדהות בכל נימי נפשי ומעודי עם הרמזור שמול מצודת זאב.
3. לפי האמור בכתבתו של הבוגד, השרץ הפרופסור לפה הנפש, יהונתן גפן, ומש' קבלתי רושם כי בעיתונכם אתם עוסקים בסטיות דומות לאלו שאני נהנה מהן.
4. אוסיף במילות ההמנון הניצחני של תנועת ביתר האגדית: "בדם ואש, נקים לנו, זכרנו ונש" ונצחנו. אנו מודים לכם על

גזע נדיב, גאון ואכזר"

בברכת חזק ואמץ ובהצדעה למאבקכם הצודק.

גיל שער.

גילויים אחרונים מהועדה: גילוי אמריקה.

ל-צ.

הידעה שבתחילת 1933 משתרעת מדינת ישראל על שטחים שנכבשו, סופחו, בעזרת זכות אבות, הוחרמו, הושאלו (מחק לפי נטיותך). שטחים של ארבע מדינות: מצריים, ירדן, סוריה, לבנון. מזלם של הטורקים שהם החוקים, אבל אל דאגה, אנחנו עוד נפתיע אותם מאחור.

גלילי אחד (גלילאו) אמר שהעולם הוא עגול ואנחנו (אולי אתם !?) כנראה נכבוש את כל העולם עד אשר נכבוש את עצמנו.

"לא, אני לא שונא את עצמי", ביטוי בעברית מדוברת לאחד שלא חושב כמוך (כס). אני רק מנסה להשאר שפוי ולהבין מה אני עושה פה.

כי מגיע לי בזכות אבות
וילה בנופים, חלום אמריקאי עם סיוע.
חליל שמריח פרחים מלמטה זוע
אולי יבין כל הארץ תזוע גם תזוע.
בהרף השוף החיים היום זה קר
ווילה בשומרון זה מאד לא יקר.
מוסר השכל הוא כאן ברור
משהו פה בטלפור מאד ארוך.

מה אתה אומר על החרוזים? יש טלפורים יותר גרועים!!

בשעת... פנאי שהייתה לי הלכתי לספרייה של השגרירות האמריקאית. יש שם ספרייה מענינת של ספרים וסרטי ווידאו. הסתכלתי על כמה מהסרטים: "המסע של יוג'ר לשכתאי", "פסטיבל ג'אז בקרליפוניה" וכיצד הסרטינו את מלחמת הכוכבים. נושאים שיכולים לעניין כל אדם צעיר. בסוף כשגמרתי, הלכתי לחיילי המרינס ששמרו בכניסה, בקשתי מקלט מדיני וקבלתי בעיטה בתחת... כן, אפילו לא נתנו לי קבלה.

ח ס מ ב " ה ב ת ע ל ו מ ת א ב מ ב ה

בדרך לחווה של הגברליסמו	פתאם אביר על סוס לבן הופיע
חטפה אותה הגברת ליסמו	מנחם אהובנו אותה הושיע
שבעה גברים היא כבר טרפה	תהיפולני עם קצת ננה
ורק לאריקנו היא התחפפה	סנדוויץ גבינה ובננה

חסמ"בה, חסמבה, חסמבה, בארץ הקודש אף אחד לא שם בה.